

Børn skal have

VELUDDANNEDE

musiklærere

Interview ELSEBETH JENSEN

ELSEBETH JENSEN ER MED I UDVIKLINGS- OG DIALOGGRUPPEN, DER ARBEJDER MED REVISION AF LÆRERUDDANNELSEN, DER FORVENTES IMPLEMENTERET VED STUDIESTART 2022. HVOR STÅR MUSIK I LÆRERUDDANNELSEN MED DE NUVÆRENDE UDFORDRINGER?

Erik Lyhne

Hvad betyder musikken for dig, og hvordan bruger du den i din dagligdag?

Musikken kan bringe mig steder hen, som andre kunstformer ikke kan formå. Musikken bærer mennesker igennem følelser og stemninger, og det er enormt vigtigt, at børn også bliver en del af den oplevelse. Som lærer har jeg især brugt musikken på den måde, at vi har sunget i timerne. Når vi alle synger fællessang, giver det os en samhørighed og en unik fællesskabsfølelse.

Har du undervist i musik, selvom du ikke har faget som linjefag?

Jeg ser ikke mig selv som en naturlig musikalsk person, men jeg underviste dog lidt i musik i mine første år som lærer, når jeg havde vikartimer. Det fik mig til at indse, hvor udfordrende det er at have musikundervisning, når man ikke selv har en stærk faglighed inden for faget. Det er ikke nok, at man kan igangsætte sanglege, hvis man vil

have en værdifuld og nuanceret musikundervisning. Det er simpelthen nødvendigt, at musiklærerne har et godt musikalsk grundlag at bygge på. Mens jeg underviste, har jeg altid gjort meget ud af at starte min undervisning med en sang. Det var både for børn i skolen og de studerende på lærerseminariet en fantastisk god måde til at få skabt en fælles opmærksomhed.

Hvad synes du om manglen af musiklærere i folkeskolen?

Det er fuldstændig katastrofalt, fordi det er essentielt, at vi i grundskolen har dygtige musiklærere. For det første er det vigtigt, at vore børn kan møde veluddannede musiklærere, fordi ikke alle har adgang til musikken gennem hjemmet eller i fritidstilbud. For det andet har musiklærere også ofte et kæmpe ansvar for stemningen på en hel skole. De spiller en central rolle, fordi det er dem, vi henvender os til, når vi skal lave fællessang eller skabe store events med musik, som for eksempel musicals. Derfor er

UDDANNET LÆRER VED
AARHUS SEMINARIUM
1987, ANSAT VED AAR-
HUS DAG- OG AFTEN-
SEMINARIUM I 1995 I
PÆDAGOGIK OG ALMEN
DIDAKTIK FRA 2007
FAGLIG LEDER OG PRAK-
TIKLEDER. PH.D. FRA
2007 "ET ALMENDIDAK-
TISK PERSPEKTIV PÅ
SAMARBEJDE OG MEN-
ING I UNDERVISNINGEN".
2010 KONSTITUERET
STUDIEREKTOR PÅ
LÆRERUDDANNELSEN I
AARHUS OG FRA 2011
UDDANNELSESCHEF
(UDDANNELSESCHEF
FRA 2019) FOR LÆRE-
RUDDANNELSEN OG HF
I VIA. FORPERSON FOR
LÆRERUDDANNELSENS
LEDERNETVÆRK - LLN
2012-2015 SAMT IGEN
FRA 2019.

99 DET ER NØDVENDIGT FOR VORES STUDERENDE AT OPLEVE EN STÆRK MUSIKKULTUR, SÅ DE SELV KAN FORMIDLE DEN SENERE HEN I FOLKESKOLEN

manglen på musiklærere på en skole både et kæmpe tab for børnene, som derved mangler en ordentlig indgangsvinkel til musikkens verden, og for hele skolens kultur og dens fællesskab.

MUSIKFATTIGE SKOLER

Hvorfor tror du, der bliver færre og færre på læreruddannelsen, der vælger musik som undervisningsfag?

Det er en virkelig uheldig udvikling. Det resulterer i musikfattige skoler, hvilket sætter store bølger i gang, som påvirker hele samfundet. Det manglende grundlag for en stærk musikkultur i grundskolen påvirker elevernes valg af gymnasier, og hvilke linjer de vil gå på, hvilket i sidste ende giver os et Danmark, hvor musikken mangler. For at forhindre den udvikling har vi brug for kompetente musiklærere; men desværre oplever vi på læreruddannelsen

en dalende interesse for musikken, hvilket blandt andet er forårsaget af en uheldig udvikling i selve studiet. Dengang jeg var lærerstuderende, havde jeg et grundkursus, hvor jeg skulle vælge to ud af tre praktisk/musiske fag, og det gav os studerende en tilgang til disse fag, der for nogen betød, at de turde vælge dem som linjefag efterfølgende. For eksempel endte jeg med at vælge billedkunst, selvom jeg aldrig tidligere havde haft et nært forhold til det fag. Derudover var der også en større vifte af ressourcer til musikfagene på læreruddannelsen dengang. Der var flere timer tildelt til faget med bl.a. instrumentalundervisning, der gjorde, at man på trods af en musikfattig baggrund stadig kunne nå at blive en dygtig musiklærer til slut. De samme muligheder er der ikke længere, og derfor skal man som udgangspunkt i dag allerede være dygtig til musik, når man starter for at blive en kompetent musiklærer, der kan varetage undervisningen på skolerne.

På VIA University College er der nu prioriteret to musikoptag per årgang, hvor der førhen kun var et. Hvad ligger bag den prioritering?

I VIA prøver vi at føre en politik, som giver mulighed for god musikundervisning. For eksempel bliver vi ved med at tildele så mange ressourcer til musik som muligt, så vi stadig kan tilbyde soloundervisning og tilhørende vejledning. Derudover tildeler vi ressourcer til kor, bigband, mv., så vi samtidig har et bredt tilbud. Det er utrolig vigtigt, at vi kan uddanne nok musiklærere, så vi undgår et mareridts-scenarie med musikfattige grundskoler, og derfor kæmper vi for at fortsætte med at uddanne nok dygtige musiklærere. Samtidig prøver vi også at skabe en musikrig hverdag for vores lærerstuderende med for eksempel sammenspil, morgensang og musicals. Det er nødvendigt for vores studerende at opleve en stærk musikkultur, så de selv kan formidle den senere hen i folkeskolen.

SELVSIKRE MUSIKUNDERVISERE

Hvor vigtigt er det, at de lærerstuderende med musik som undervisningsfag har mulighed for at komme ud i et klasseværelse og prøve deres undervisning af, inden de er færdiguddannede? Umiddelbart er det let at træne og øve som musikstuderende på læreruddannelsen, fordi øvningsaspektet ligger mere åbenlyst i musikfaget i forhold til mange andre undervisningsfag. Dog er der en stor forskel på at øve blandt en lille gruppe voksne og på at skulle tage sin viden og kunnen ud i et levende klasselokale. Jeg tror ofte, det stiger de nyligt færdiguddannede lærere til hovedet, fordi det ikke er let at skabe musik og leg i en klasse, hvis man ikke har haft tilstrækkelig mulighed for at øve det under kontrollerede forhold og med professionel feedback. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi kan tilbyde nok tid i praktik og praksis i musikfaget, fordi vi dermed får nogle dygtigere undervisere.

Du er formand for Læreruddannelsens Ledernetværk – LLN. Kan du kort fortælle, hvad det er?

Sammenslutningen LLN er sat i verden for at skabe et forum for chefer for læreruddannelserne i Danmark, og i tilknytning til LLN er der etableret LLN-forum, som består af alle uddannelses-, studie- og pædagogiske ledere i læreruddannelsen. Vi har både mindre og større møder, hvor vi drøfter tidens problemer og udfordringer. Vores mål er at skabe en god udvikling inden for læreruddannelsen, og det gør vi blandt andet ved at samarbejde med alle interessenter. Det vil sige, vi samarbejder med underviserne på læreruddannelsen, rektorerne og direktørerne samt lederne og ministrene inden for den politiske verden for at skabe den bedst mulige uddannelse. Her har vi en bundet opgave med at revidere læreruddannelsen fra 2013. Det gør vi bl.a. ved at evaluere og udvikle og dermed skabe en bedre dynamik på læreruddannelserne. Derudover forsøger vi konstant at holde liv i dialoger på tværs af læreruddannelserne, så alle udviklinger forbliver hensigtsmæssige for de studerende. For eksempel har hvert fag sin egen nationale faggruppe, hvor der er fagrepræsentanter fra alle professionshøjskoler. De hjælper os med at revidere de enkelte fags mål, og de kommer med forslag til nye prøveformer. Samtidig har vi censorformandskabet, som både tilknytter fagligt baserede kommentarer til de foreslåede prøveformer og større ændringer i studieordningen. Derved former vi en uddannelse, som forhåbentlig bliver ved med at bevæge sig i den rigtige retning.

REVISION AF LÆRERUDDANNELSEN

Hvordan er revisionen af læreruddannelsen fra 2013 organiseret, og hvem varetager det arbejde?

Revisionen er organiseret af daværende uddannelses- og forskningsminister Ane Halsboe-Jørgensen, som har skabt en udviklingsgruppe, der står for revisionsarbejdet. Denne gruppe består af en bred vifte af personer fra Kommunernes Landsforening (KL), Danmarks Lærerforening, Danske Professionshøjskoler, Lærerstuderendes Landsråd og ministeriet. Arbejdet tager udgangspunkt i en evaluering af læreruddannelsen fra 2019.

Tror du, nogle af de revisioner, som er på tegnebrættet, kan rette op på nogle af de mangler, vi oplever på læreruddannelsen?

Jeg kan ikke forudsige, hvor det hele ender, men jeg håber, at nogle af vores ønsker går i opfyldelse. For eksem-

pel ønsker jeg en afskaffelse af de klassiske moduler, så vi kan skabe en bedre sammenhæng i selve undervisningen og en mere meningsfuld relation mellem det, der foregår på VIA og praktikken på skolerne. Modulstrukturen har vanskeliggjort muligheden for, at den studerende kan blive fulgt og støttet ordentligt af kvalificerede undervisere, når de er i deres praktik, selvom det især er der, de har behov for tilstrækkelig støtte. Derudover håber vi også på, at der kommer en ekstra praktikperiode, da der så vil være en praktik hvert år gennem de fire år i stedet for, at de nu må nøjes med tre. Dog skal alt dette ske i sammenhæng med, at området tilføres flere ressourcer, for ellers vil det være begrænset, hvor stort et kvalitetsløft, der vil ske. Vi har simpelthen brug for mere undervisningstid mellem underviseren og den studerende, så der er plads til et levende feedback.

Da man indførte LU 13, arbejdede man meget detaljeret med kompetenceområder, færdigheder og vidensmål. Hvordan håber udviklingsgruppen at revidere dette?

Der er en bred enighed i udviklingsgruppen om, at det er nødvendigt at reducere antallet af mål og derved have færre kompetence-, videns- og færdighedsmål. Vi er nødt til at overlade mere frirum til de professionelle selv og til professionshøjskolerne. I den nuværende bekendtgørelse er det udfordrende for underviseren at præge undervisningen selv, fordi der er så mange specifikke mål, de skal leve op til. Derfor har vi behov for en forenkling, mens vi arbejder på en omfattende beskrivelse af, hvad vi har brug for. Undervejs i revideringsprocessen har vi forsøgt at tage højde for nogle af de problemstillinger, der er blevet præsenteret i evalueringen, og derfor har vi gjort de nationale moduler vejledende i stedet for, at det er obligatorisk at følge dem til punkt og prikke. Mens vi venter på en fuld udarbejdning af revisionen, har vi derfor offentliggjort en studieordning, som fra 1. august skal gøre sig gældende. Her forsøger vi at forenkle de tidligere LU 13-bestemmel-

ser, så vi giver flere muligheder til den enkelte underviser, men så de stadig er forsynet med en fælles forståelse af deres fag gennem disse nationale fagbeskrivelser.

STØRRE FRIRUM TIL UNDERVISERNE

Synes du, at læreruddannelsen er blevet en mere fragmenteret uddannelse på grund af den strikse modulopdeling?

Desværre ja. Det er netop også derfor, vi ønsker at opheve den stærke modulstruktur, fordi den forhindrer en overordnet sammenhæng og progression i læringsprocessen. Det er blandt andet forårsaget af, at modulerne er forholdsvis små kombineret med, at der er specifikke krav til afslutning af modulerne. Det resulterer i, at man ofte må slutte, før man er kommet i gang, og derigennem bliver der skabt et hækkeløb i stedet for et sammenhængende undervisningsforløb. Derfor er der et stort behov for, at underviseren får frirum nok til arbejde med de studerende gennem et længere forløb. Det vil muliggøre, at

99 MAN BLIVER IKKE AUTOMATISK EN KOMPETENT LÆRER VED AT VÆRE MEGET DYGTIG FAGLIGT OG SÅ BLOT HÅBE PÅ, AT RESTEN FØLGER MED.

underviseren selv kan vurdere de studerendes behov i deres individuelle læringsproces og derved lettere kunne skræddersy deres forløb. Som det er nu, er der for mange små moduler med for mange mål. Vore dygtige undervisere kan bedre selv tilrettelægge undervisningen på en hensigtsmæssig måde.

Hvordan mener du, modulstørrelsen og organiseringen skal være i fremtiden i forhold til den tidligere studieordning?

Personligt mener jeg slet ikke, der skal være moduler længere, og i forhold til ECTS skal der stadig være forskel på fagene, men forskellen må ikke være for stor. For eksempel mener jeg, at de fag, de lærerstuderende vælger deres første år, – såsom dansk, engelsk eller matematik – skal være omkring 50-60 ECTS, og de fag, de vælger i anden omgang, skal ikke være mindre end 35 ECTS. Derudover synes jeg ikke, at der skal være fag, som er på under 30

ECTS. Dog vil jeg sige, at hvis der blev tildelt flere ressourcer, så er det muligt, at et fag på omkring 30 ECTS stadig ville kunne fungere. Hvis man til et fag med 30 ECTS kun kan tildele 200 undervisningstimer frem for 500 undervisningstimer, så er det ikke selve ECTS, der afgør, hvor dygtige de studerende bliver inden for det fag, men de egentlige ressourcer, der bliver tildelt. Som det er nu, er det timetal, der kan gives i relation til ECTS, simpelthen for lille, og det gør, at de studerende ikke har nok tid med deres undervisere. Det resulterer i, at det er ekstremt udfordrende for underviserne at tilrettelægge forløb, hvor de studerende skal opnå de færdigheder, de skal have som færdiguddannede lærere, og derfor er der behov for en revurdering. Til gengæld er der også ting fra LU 13, som formentlig vil blive bevaret – måske blot i en anden form. For eksempel friheden til at profilere noget særligt på den lokale læreruddannelse, så de studerende stadig har adgang til en vis form for specialisering.

SAMARBEJDE MED KONSERVATORIERNE

Læreruddannelsen og konservatoriet skal samarbejde omkring musikundervisningen. Hvordan ser du dette samarbejde?

På VIA i Aarhus har vi været meget taknemmelige for dette samarbejde, fordi det har været meget givende for vores musikstuderende. Det er gavnligt, når vi kan samarbejde på tværs af institutioner. I Aarhus har vi Musik På Tværs i samarbejde med pædagoguddannelsen og konservatoriet. Vi er faktisk den eneste læreruddannelse, der har haft et formelt modul med 10 ECTS i samarbejde med det lokale musikkonservatorie. Andre professionshøjskoler har tyet til et mere flydende samarbejde, og det er blandt andet, fordi læreruddannelsernes lokation i høj grad dikterer samarbejdsmulighederne. Der er stor forskel på et uddannelsessted, som ligger lige ved siden af et musikkonservatorie, og et, hvor der er 160 km til det nærme-

DET ER SIMPELTHEN IKKE I ORDEN AT HAVE SKOLER, HVOR DE MANGLER EN MUSIKUNDERVISER, OG HVOR DE DERFOR NØJES MED DET NÆSTBEDSTE.

ste sted. Nogle ville måske mene, det er ærgerligt, men jeg synes ikke, det gør noget, fordi jeg fremadrettet håber på, at vi kan anerkende læreruddannelsers forskellige styrker, og at det er gavnligt, at vi alle har noget at byde på. Det er især relevant i den politiske diskussion omkring land og by i forhold til uddannelsessteder, som er oppe i tiden.

Der er mange, der gennem mange år har kæmpet for at overføre musiklæreruddannelsen til musikkonservatoriet fremfor, at den som nu udbydes på læreruddannelsen. Hvad tænker du om det?

Jeg tror, det grunder i en stor misforståelse om, hvad en musiklærer i skolen skal kunne, og det kan måske ligestilles med, at nogle gerne vil have, at uddannelsen af lærere burde foregå på universitetet i stedet for på læreruddannelsen. Det særlige ved at være lærer i skolen er ikke blot, at du har en vis faglighed inden for nogle fag, men at du har en dyb viden og indsigt i børns udvikling, læring, trivsel og dannelse. Det pædagogiske aspekt tillæres gennem læreruddannelsen og ikke gennem for

eksempel konservatoriet. Man bliver ikke automatisk en kompetent lærer ved at være meget dygtig fagligt og så blot håbe på, at resten følger med. Derfor vil det fra mit perspektiv være en katastrofe, hvis musiklæreruddannelsen skulle rykkes over på konservatoriet. Dermed ikke sagt, at samarbejdet mellem læreruddannelsen og konservatoriet ikke er enormt gavnligt, fordi det er en helt anden sag. Derudover virker det heller ikke til, at musikkonservatorierne er interesseret i at hjælpe med at varetage musiklærernes del af uddannelsen hos dem, blandt andet fordi de netop har en helt anden agenda, end læreruddannelsen har.

KUN FOR DE DYGTIGSTE

I LU 13 forsvandt den individuelle musikundervisning på et antal af professionshøjskoler – og andre steder blev den kraftig nedskåret. Hvad tænker du om det?

LU 13 gjorde det sværere for os at bevare den individuelle undervisning i læreruddannelsen, og det resulterede desværre i, at den nogle steder blev nedlagt på trods af, at det er en over 200 år gammel tradition her i Danmark. Det er en ærgerlig udvikling, fordi det netop forstærker, at det kun er de i forvejen allerdygtigste studerende, som kan ende som veluddannede musiklærere. Man må huske på, at man som nyuddannet musiklærer med manglende færdigheder er enormt eksponeret på en skole, hvis man ikke har evnerne til at synge og spille det, som står på dagsordenen. At de musikstuderende så må kompensere ved selv at opsøge opkvalificering er en meget stor opgave og formentlig også en direkte årsag til, at færre vælger at uddanne sig som musiklærere.

I statusrapporten fra 2020 står der, at Danmark er på vej over i et musikalsk A- og B-hold, både inden for folkeskolerne, gymnasierne og professionshøjskolerne. Er det en holdbar udvikling?

Formentlig er det ikke en hensigtsmæssig udvikling i det lange løb, og især ikke når det kommer til grundskolen. Deres ypperste formål er netop at åbne verdenen i alle dens nuancer og facetter for børnene, så vi er sikre på, de bliver introduceret til alle fagenes egne verdener. De skal præsenteres for billedkunst, musik, sprog, matematik og naturvidenskab af kvalificerede, dygtige lærere, fordi vi for alt i verden ikke må lukke nogle døre i grundskolen. Det er først længere oppe i uddannelsessystemet, at de studerende skal specialisere sig. Samtidig kan jeg dog godt være realistisk og sige, at håbet om, at alle skoler kan tilbyde alle fag på samme niveauer, er en utopisk drøm, når vi er fastklemmt under de nuværende vilkår.

VIA har netop etableret et samarbejde med Københavns Professionshøjskole og de to konservatorier i København omkring en masteruddannelse i musik. Hvad er dine forventninger?

Denne fulde masteruddannelse kunne desværre ikke gennemføres i Aarhus, og derfor har vi arbejdet videre

med idéen ved at skabe en national satsning. Gennem samarbejde med Københavns Professionshøjskole og de to musikkonservatorier i København har vi sammen sendt en forespørgsel til ministeriet, hvor vi har søgt om tilladelse til fortsat at arbejde på projektet på baggrund af den tidligere akkreditering til det Jyske musikkonservatorium. Det har vi nu fået lov til, og nu er vi officielt i gang med det konkrete arbejde med henblik på at kunne tilbyde denne masteruddannelse nationalt med undervisning både i Aarhus og i København med start i august i 2022. Vi krydser fingre for, at alt går som smurt, og at vi kan få stablet denne uddannelse på benene, fordi der er et reelt behov for en sådan masteruddannelse. Det er nødvendigt for både musikkere i skolen og andre, som arbejder med musik i dagligdagen at vide, at der er et reelt karriereforsøg inden for faget – det vil formentlig også resultere i, at der er flere lærerstuderende, som vælger at specialisere sig inden for musik. Ved at skabe sådan en uddannelse sørger man også for, at der bliver en synlig prioritering af en stærk musikkultur, og derfor kunne vi simpelthen ikke lade projektet dø, selvom det oprindeligt ikke kunne gennemføres i Aarhus.

Vil et bedre samarbejde på tværs af institutioner, såsom gymnasier, musikskoler og folkeskoler, kunne modarbejde den vige rekruttering til musikuddannelser?

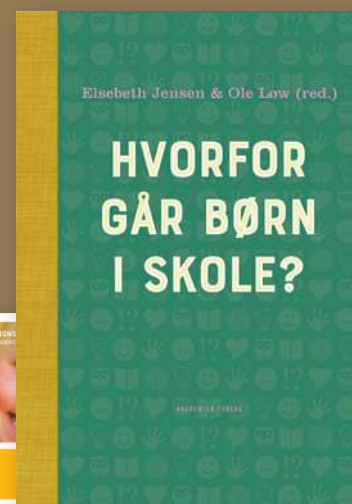
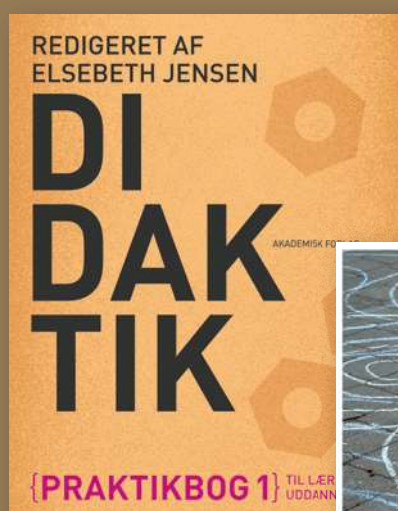
Der er uden tvivl meget at hente i sådanne samarbejder, og det er en af grundene til, at vi igangsatte en undersøgelse her i Midtjylland for at undersøge musikkulturen og netop se, hvordan det står til med musikundervisningen på tværs af diverse institutioner. Ved at arbejde sammen kan vi både råbe højere op om behovet for bevilling af ressourcer til musikundervisning, og samtidig også styrke musikundervisningen helt fra vuggestuerne til det sidste uddannelsestrin på stigen. Her er masteruddannelsen også gavnlige, fordi den uddanner voksne til alle barnets uddannelsestrin, og derfor har vi mulighed for at skabe en samhörighed i barnets musiske dannelse.

IKKE NØJES MED DEN NÆSTBEDSTE

Loris Malaguzzi fra Reggio Emilia siger, at børn har 100 sprog, men at de i mødet med voksenverdenen og skolen mister 99 af dem. Hvordan kan vi skabe uddannelser, hvor børnene kan bevare deres sprogformer?

Det er netop der, hvor læreruddannelsen og kvaliteten af denne spiller ind. Vores ansvar er at tilbyde god faglig undervisning i alle fag, så vi kan sikre, der kommer lærere ud, som er kompetente undervisere i deres fag og samtidig kan møde børnene der, hvor de er. Det er et vigtigt mål, fordi vi netop vil holde fast i en skole, som åbner verdenen for børnene frem for at begrænse den. Det er simpelthen ikke i orden at have skoler, hvor de mangler en musikunderviser, og hvor de derfor nøjes med det næstbedste. Børnene i vores samfund skal have det bedste af det bedste.

UDGIVELSER AF ELSEBETH JENSEN

ste, fordi det godt kan betale sig i sidste ende, når vi står med nogle ressourcestærke og afbalancerede voksne.

Hvorfor er et fag som musik så vigtigt på læreruddannelsen?
Før vi blev slået sammen med mange andre professionsuddannelser, skænkede jeg faktisk ikke vores musikafdeling på VIA en tanke, fordi jeg tog det som en selvfølge. Jeg tænkte ikke over, hvor privilegerede vi var med hensyn til fag, såsom musik og kunst. Jeg er sidenhen blevet klogere og har indset, hvor særligt det er, at vi synger til vores møder og fester, og vi har morgensang mv. Det er en fantastisk ting at have en uddannelse, som rummer alle de nuancer. Vigtigheden i varierede tilbud er helt afgørende, fordi skolerne har brug for dygtige lærere, der kan tilbyde det samme til børnene.

Elsebeth har udgivet en lang række bøger og tidsskriftsartikler. Her nævnes nogle af de centrale:

Jensen, E. og Madsen, L. (2020): *Læreruddannelsen i Danmark*, in: 'Læreruddannelser i nordiske land', Universitetsforlaget, Norge, E. Elstad og E Turmo (red.).

Jensen, E. og Laursen, H. (2020): *Et lærerperspektiv på demokrati som livsform i skolens vigtigste fællesskab – klassen*, in: 'Hvorfor går børn i skole?', Jensen, E. og Løw, O. (red.), forlaget Akademisk.

Jensen, Elsebeth (2018): *Klasseledelse – magt og autoritet*, in: 'Pædagogikhåndbogen – otte tilgange til Pædagogik', P. Fibæk og Kristensen, H.J. (red.), Hans Reitzels Forlag.

Jensen, Elsebeth og Alexander Von Öttingen (2017): *Hvad skal en læreruddanner vide og kunne for at uddanne lærere?*, 'In. Paideia', nr. 13.

Jensen, Elsebeth og Jensen, Helle (2016): *Schule Braucht Beziehung*, forlaget Beltz.

Jensen, Elsebeth (2015): *Undervisningsplanlægning i praktikken*, in: 'Didaktik', E. Jensen, (red.), Akademisk Forlag.

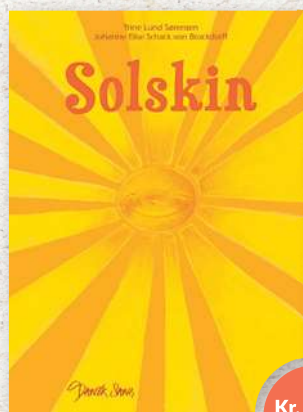
Jensen, Elsebeth (2012): *Skoleledelse på et demokratisk grundlag*, in: 'Gyldendals Metodehåndbog', Kristensen, Hans Jørgen & Laursen, Per Fibæk (red.), Gyldendal.

Jensen, Elsebeth (2011): *Klasseledelse – magt og autoritet*, in: 'Gyldendals Pædagogik Håndbog', Kristensen, Hans Jørgen & Laursen, Per Fibæk (red.), Gyldendal.

Jensen, Elsebeth (2011): *Skolens fællesskaber, elever, forældre og lærere*, in: 'Fællesskaber i pædagogik', Brinkmann, Svend og Jensen, Elsebeth (red.), Akademisk Forlag

Nyt for 3.-4. klasse

Solskin

af Trine Lund Sørensen og
Johanne Elise Schack von Brockdorff

12 sange om at være barn, være
til og være venner suppleret med
didaktiserede materialer klar til brug.

Målgruppe: 0.-6. klasse
ISBN 978-87-7178-137-3

Kr. 168,-
(210,-)

Vers artig

af Jan Hilmar

Har du brug for navnesange,
morgensange, bevægelsessange og
rytmeøvelser? *Vers artig* – 16 nye
sange til at starte timen med og
aktiviteter til at følge op med.

Målgruppe: 0.-4. klasse
ISBN 978-87-7178-147-2

Kr. 166,-
(170,-)

Go'e sange – dejlige at synge 6

af Anders Møller

6 enkle korsatser med to eller tre
stemmer fra udgivelsen
Go' musik – let at spille 6.

Målgruppe: 3.-6. klasse
ISBN 978-87-7178-142-7

Kr. 128,-
(160,-)